اخبار

غیبت پسران آبی در مراسم پدر استقلال

چند روز پیش بود که غیبت بازیکنان پرسپولیس در مراسم تشییع پیکر ابراهیم آشتیانی، پیشکسوت پرسپولیس حسابی سروصدا کرد و باعث انتقاد از بازیکنان این تیم شد. البته آن غیبت با ماجرای در پیش بودن دارابی تهران توجیه شد. پنجشنبه هم این اتفاق به نحو دیگری تکرار شد. اولین سالگرد درگذشت منصور پورحیدری بر سر مزار او برگزار شد اما از بازیکنان استقلال فقط سیدمهدی رحمتی در این مراسم حضور داشت. البته ۷ بازیکن استقلال در اردوی تیم‌ملی حضور دارند و غیبت آنها توجیه دارد. اما بقیه چطور؟ از یک طرف تمرین استقلال تعطیل بوده، از طرف دیگر رحمتی به عنوان کاپیتان و بازیکن قدیمی استقلال به این مراسم آمده و این یعنی بقیه هم می‌توانستند بیایند اما نیامدند. این انتقاد به بازیکنان استقلال وارد است و باید دید آنها در توجیه این رفتارشان چه خواهند گفت.

توقف میلان و پیروزی لیون در لیگ اروپا

ویارئال توانست حریفش را در اولین هفته دور برگشت لیگ اروپا با شکست روبه‌رو کند، اورتون شکست تلخی را برابر لیون تجربه کرد و میلان در یونان متوقف شد. مرحله گروهی رقابت‌های لیگ اروپا با برگزاری چند دیدار در نقاط مختلف قاره اروپا پیگیری شد که در یکی از دیدارها میلان در زمین تیم یونانی آاک به تساوی بدون گل رضایت داد. از همین گروه آستراوین با نتیجه پرگل ۴ بر یک ریکا را شکست داد. ویارئال در خانه موفق شد با ۲ گل اسلویاپراگ را از پیش‌رو بردارد و پارتیزان با همین نتیجه اسکندریه مقدونیه را شکست داد. هوفنهایم از تیم‌های خوب بوندس‌لیگا در ترکیه برابر باراک شهیر این کشور به تساوی یک- یک رضایت داد و تیم از پیش حذف شده اورتون که نتایج ضعیفی در لیگ برتر کسب کرده است و شانسی برای صعود از گروه خود ندارد با ۳ گل برابر لیون فرانسه تن به شکست داد.

دوگانه خطرناک برانکو برای عبور از بحران

کیفیت فدای کمیت

مهدی طاهرخانی: وقتی از یک هوادار پرسپولیس درباره وضعیت تیمش و شانس قهرمانی مجدد سوال می‌کنید بدون فوت وقت و در کسری از ثانیه شما را به جدول لیگ هفدهم ارجاع می‌دهد و می‌گوید همه چیز ایده‌آل است. با احتساب بازی عقب‌افتاده قرمزها برابر نفت آبادان می‌توان آنها را صدرنشین لیگ فرض کرد اگر چه تیم مهدی تارتار به شکلی باورنکردنی سایه به سایه قرمزها جلو می‌آید و در آن سو مجید جلالی چنان از برد مقابل پرسپولیس به وجد آمده که حالا پیکان در قامت یک ابرخودرو در اتوبان لیگ لایی می‌کشد و به پیش می‌راند. تجربه ۲ فصل قبل استقلال خوزستان می‌گوید نباید پارس جنوبی را دست‌کم گرفت. اگرچه در آن فصل، پرسپولیس امتیازات فراوانی را در ۱۰ هفته ابتدایی یعنی یک سوم لیگ از دست داد و استقلال خوزستان در همان برهه همه امتیازات لازم را برای قهرمانی صید کرد و حالا چنین اتفاقی دست‌کم تا امروز حادث نشده است اما سوای کمیت یک اتفاق بزرگ در تیم برانکو رخ داده است. همه چیز از بازی با الهلال آغاز شد. پرسپولیس تا آن روز هم خوب و چشم‌نواز بازی می‌کرد و هم کم و بیش امتیازات لازم را می‌گرفت. حتی مقابل پیکان که بازی را واگذار کردند و برابر سیاه‌جامگان تن به تساوی خانگی دادند، شاهد یک بازی یکطرفه بودیم. همان چیزی که باعث شد طبق آمار سازمان لیگ، پرسپولیس در ۳ فصل اخیر بیشترین تعداد هواداران را در بازی‌های خانگی داشته باشد.

■ **سرنوشت مشابه پرویز و امیر**

برای یک هوادار اگرچه قهرمانی و برد در اولویت نخست است اما با بیان مثال می‌شود ثابت کرد تیمی حتی اگر در کورس قهرمانی باشد اما جذاب بازی نکند، استقبال خوبی از نبردهایش نمی‌شود. نمونه واضح لیگ‌های چهاردهم و پانزدهم که به ترتیب سرمربیان وقت استقلال، قلعه‌نویی و مظلومی تقریبا تا هفته‌های پایانی در کورس قهرمانی حضور داشتند. از ۳۰ هفته لیگ پانزدهم، استقلال با مظلومی ۱۷ هفته در صدر بود، ۳ هفته در خانه دوم و مابقی در رده‌های سوم و چهارم اما با توجه به نوع بازی‌های نه‌چندان جذاب آبی‌ها که تقریبا با یک فرمول ثابت انجام می‌شد (سانتر خسرو حیدری از راست) هواداران استقلال استقبال خوبی از بازی‌ها نمی‌کردند. از سوی دیگر هم بعد از هر ناکامی شاهد شعارهای منفی بودیم. مظلومی در ۴ بازی مانده به انتها لیگ پانزدهم، بعد از شکست ۴ بر ۲ در دارابی، شعار «حیا کن رها کن» شنید و حتی اگر فرهاد مجیدی قبول می‌کرد در ۴ مسابقه انتهایی و همچنین فینال جام حذفی مقابل ذوب‌آهن، می‌توانست به جای مظلومی روی نیمکت بنشیند. اما هوشمندی کرد و نیامد. استقلال در سال قبلش با قلعه‌نویی هم وضعیتی مشابه داشت و دست آخر باخت دوبل در دارابی، آن هم هفته آخر، منجر به خروج قلعه‌نویی از این تیم شد. برای هوادار ایرانی که هر هفته دست‌کم ۶-۵ بازی از لیگ‌های معتبر جهان را می‌بیند دیگر بازی‌های کسل‌کننده، ولو به قیمت کسب امتیاز، جذاب نیست. نهایتش ترجیح می‌دهد از پای تلویزیون شاهد برد تیم محبوبش باشد. بدون تردیدی برد برای هر هواداری شیرین است اما بازی زیبا همچو ارزش افزوده‌ای است که فروش و استقبال را تامان تضمین می‌کند. ارزش افزوده‌ای که بعضا در تیم‌هایی همانند بارسا و تا حدودی رئال و من‌یو اهمیتی همسنگ امتیاز دارد و عبور از آن به معنای یک ناکامی حتی در صورت برد است.

■ **عواقب شوک آن ۴ گل**

در فوتبال خودمان، مصطفی دنیزلی پیش‌تر و حالا همین برانکو اثبات کردند در صورت انجام بازی زیبا، حتی در صورت شکست، هوادار از بازی‌های تیمش استقبال می‌کند. پرسپولیس ۳ فصل متوالی تقریبا و تحقیقا بهترین بازی‌های لیگ ایران را انجام داد. یک نایب‌قهرمانی در لیگ پانزدهم، یک قهرمانی در لیگ شانزدهم و اینک مدعی شماره یک قهرمانی در لیگ هفدهم اما بعد از بازی با الهلال و یک شکست خردکننده، ناگهان این تیم از درون دچار یک شوک عجیب شد. از دست دادن رویای حضور در فینال لیگ قهرمانان آسیا از یک سو و نوع شکست از رقیب سعودی از سوی دیگر، بدترین نوع فشار را به سرخ‌ها وارد کرد. شاید باورکردنی نباشد اما به وضعیت استقلال بعد از شکست تاریخی ۶ گله مقابل العین امارات نگاه کنید. اگر چه در آن برهه لیگ تمام شده بود، آبی‌ها بازیکنان جدیدی را به خدمت گرفتند و چند بازیکن تاثیرگذار مثل کاوه رضایی و جانواریو برزیلی را از دست دادند، با این وجود منصوریان نتوانست بعد از آن شکست، تیمش را جمع کند. خوش‌شانسی او این بود که لیگ تمام شد اگرنه به طور قطع شاهد ناکامی آبی‌ها در ایران بودیم.

منصوریان نتوانست استقلال مورد نظرش را بعد از آن حذف تحقیرآمیز بسازد و در نهایت استعفا کرد. وقتی برانکو در پای فینال آسیا آنگونه به الهلال باخت، ترس در چهره‌اش پدیدار شد. او می‌دانست از لحاظ روحی و روانی جمع کردن تیم برای لیگ داخلی کار بسیار دشواری است. از سوی دیگر کلیدی‌ترین بازیکن این تیم که به جرأت می‌شود او را عامل زیباتر شدن پرسپولیس دانست، یعنی مهدی طارمی را به مدت ۴ ماه از دست داد. جراحی بی‌موقع احمدزاده و افت عجیب محسن مسلمان، موجب شد موتور محرکه پاسکاری‌های جذاب از کار بیفتد.

■ **۳ پیروزی با کیفیت معمولی**

نبرد با نفت تهران در جام حذفی، دارابی و بازی با سایپا در لیگ؛ برانکو هر ۳ بازی را برد اما با کیفیتی به مراتب نازل‌تر از سطح استاندارد پرسپولیس. شاید غیبت ۳ بازیکن نامبرده دلیل اصلی شمرده شود اما آیا رسن، منشا و سیامک نعمتی فاقد جذابیت‌های لازم هستند؟ قطعا اینگونه نیست. برانکو می‌خواهد شوک ناشی از حذف در آسیا را پشت سر بگذارد از این رو قید بازی جذاب با پاس‌های متوالی و خلق موقعیت‌های فراوان را زد. هیچکس تصور نمی‌کرد در دارابی پاس‌های پرسپولیس که همیشه بالای ۵۰۰ تا بود به نصفش تقلیل یابد. اگرچه برانکو بازی را برد اما می‌شود در اصطلاح درآوردن بازی را به او نسبت داد. او با بازی اقتصادی و خشک تنها ۳ امتیاز دارابی را درآورد. در بازی با سایپا هم تقریبا همین تاکتیک را شاهد بودیم. دست‌کم در نیمه دوم شاگردان دایی عملکرد بهتری داشتند و صاحب چند موقعیت عالی شدند. شاید کیفیت پایین زمین چمن ورزشگاه تختی عامل این موضوع قلمداد شود، از این رو در بازی ۲۴ آبان‌ماه مقابل پدیده که در تهران برگزار می‌شود، به جواب روشنی می‌رسیم.

■ **عواقب فوتبال اقتصادی چیست؟**

اگر برانکو به هر دلیلی بخواهد روش بازی اقتصادی و تنها پیروزی به هر قیمتی را پیش بگیرد کم‌کم شاهد افت تعداد هواداران در بازی‌های خانگی خواهیم بود. با انجام این بازی، در صورت شکست قطعا دیگر شاهد تشویق تیم از سوی هواداران نخواهیم بود. پرسپولیس در فصل قبل، دارابی برگشت را ۳ بر ۲ واگذار کرد اما برای نخستین‌بار شاهد تشویق یکپارچه قرمزها در انتهای نبرد از سوی هواداران‌شان بودیم. اتفاقی که همین هفته قبل برای استقلال هم رخ داد. اگرچه شفر با یک پنالتی، دارابی را به برانکو باخت اما نوع بازی جسورانه و خلق ۳ موقعیت در نیمه دوم، چیزی بود که برای هوادار آبی ارزش داشت. می‌شود مدعی شد استقلال و هوادارانش بیش از آنکه محتاج صدرنشینی و جام باشند، تشنه رویت بازی زیبا و هدفمند هستند؛ چیزی شبیه نبرد با نفت تهران. خوشبختانه در فرهنگ هوادار ایرانی، کیفیت جایگاه خودش را پیدا کرده و هواداران علاوه بر پیروزی و جام به نوع بازی هم اهمیت می‌دهند.

این یک اتفاق خوب برای استقلال و یک زنگ خطر جدی برای هواداران پرسپولیس است. برانکو پیش از این در تیم‌ملی فوتبال کشورمان نشان داده استاد درآوردن بازی به سبک کارلوس کی‌روش است اما برای لیگ ۳۰ هفته‌ای و تیم باشگاهی او خوشبختانه روش دیگری را پیش گرفت و حالا باید منتظر ماند و دید پرسپولیس به سبک اصلی‌اش (پاسکاری‌های متوالی و ایجاد موقعیت فراوان روی دروازه حریف) بازمی‌گردد یا برانکو فعلا ترجیح می‌دهد فقط بازی‌ها را دربیاورد.

دوگانه کمیت یا کیفیت زهر خطرناکی است که حوالی تیم برانکو پرسه می‌زند. تیمی که در ۳ فصل اخیر نشان داده توامان هر دو را می‌تواند داشته باشد و حالا با بازگشت احمدزاده و آمادگی نسبی مسلمان، جز غیبت طارمی، بهانه دیگری ندارد. جام برای هوادار پرسپولیس و کلا هر هواداری در جهان فوتبال، اهمیت خاصی دارد اما محبوبیت بیش از اندازه برانکو بخش اعظمش متعلق به کیفیت ارائه داده شده توسط تیمش است. پرسپولیس اگر از استانداردهای خودش به بهانه پیروزی عدول کند آن وقت شاهد ریزش محسوس هواداران در آزادی خواهیم بود. ریزش رضایت. ریزش حمایت.

عصبانیت کی‌روش از حضور رئیس کمیته انضباطی

خشم مهارنشدنی

سرمربی تیم‌ملی فوتبال که از حضور رئیس کمیته انضباطی و صحبت کردن درباره مسائل انضباطی در تیم‌ملی عصبانی شده بود، خطاب به خبرنگاران و مسؤولان حراست تیم‌ملی، گفت: رئیس کمیته انضباطی مخل برنامه‌های تیم‌ملی شده و اگر حسن‌زاده می‌خواهد در تیم‌ملی صحبت کند ابتدا حقوق من را واریز کند. دومین جلسه تمرینی تیم‌ملی در حالی دیروز در ورزشگاه آزادی برگزار شد که رئیس کمیته انضباطی اواسط تمرین به ورزشگاه آمد و درباره مسائل مختلف با خبرنگاران گفت‌وگو کرد. کارلوس کی‌روش پس از اینکه فهمید حسن‌زاده، رئیس کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال به تمرین تیم‌ملی آمده است و درباره مسائل مختلف انضباطی صحبت می‌کند به کنار زمین آمد و با حالتی عصبانی خطاب به خبرنگاران و مسؤولان، گفت: چرا رئیس کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال به تمرین تیم‌ملی می‌آید و درباره مسائل مختلف صحبت می‌کند که نظم تمرین تیمم را بر هم می‌ریزد؟ او با چه اجازه‌ای این کار را انجام می‌دهد و مخل آرامش تیم‌ملی می‌شود؟ کی‌روش سپس در ادامه اعتراض خود به این حرکت، گفت: اگر رئیس کمیته انضباطی می‌خواهد به تمرین تیم‌ملی بیاید و صحبت کند ابتدا حقوق من را واریز کند. کارلوس کی‌روش در ادامه باز هم عصبانیت خود را نشان داد و خواستار توضیح درباره این اتفاق از سوی مسؤولان حراست فدراسیون فوتبال شد. سرمربی تیم‌ملی فوتبال با چهره‌ای عصبانی ادامه تمرین را زیر نظر گرفت و احتمالا این موضوع را از سوی رئیس فدراسیون فوتبال پیگیری کند. کی‌روش گفت: او (حسن‌زاده) امروز مخل برنامه‌های تیم‌ملی شد.

■ **تاج: حسن‌زاده باید هماهنگ می‌کرد**

رئیس فدراسیون فوتبال در ماجرای عصبانیت کارلوس کی‌روش از تیم‌ملی از حضور حسن‌زاده در اردو، جانب سرمربی تیم‌ملی را گرفت. او در ارتباط تلفنی با برنامه فوتبال یک شبکه ورزش گفته هرکس که می‌خواهد به اردوی تیم‌ملی برود از قبل باید هماهنگ کند و حسن‌زاده این کار را نکرده است. مهدی تاج گفت: «چه آقای حسن‌زاده و چه هر مقام دیگری اگر می‌خواهد به تمرین تیم‌ملی برود باید از قبل هماهنگی‌هایش را انجام دهد. حالا شاید مسیر حسن‌زاده آن سمت بوده و او خواسته به تمرین تیم‌ملی سر بزند که البته من هم بعداً متوجه شدم اما هر کسی می‌خواهد به تمرین تیم‌ملی برود باید با هماهنگی باشد، بویژه اینکه به هر حال حسن‌زاده جنبه انضباطی دارد». او البته پاسخ کارلوس کی‌روش درباره بازی‌های دوستانه تیم‌ملی را هم داده و مدعی شده حریفان تیم‌ملی را کارلوس کی‌روش انتخاب می‌کند: «به هر حال فدراسیون رقبا را انتخاب نمی‌کند بلکه سرمربی تیم‌ملی این کار را انجام می‌دهد. سرمربی تیم‌ملی با توانمندی خود بازی‌ها را انتخاب می‌کند و باید بگویم که ۲ بازی اول تدارکاتی ما بسیار خوب بود و ارتباطات کی‌روش هم به ما کمک خوبی کرد».

یادداشت

بحران رئال در کاتالونیا

بن هیوارد: رئال ۱۳ بازی قبلی خارج از خانه خود را برد تا یک رکورد در لالیگا بر جا بگذارد اما این بار تیم تازه صعود کرده خیرونا، باخت را با پیروزی عوض کرد تا در نخستین روبارویی رسمی با رئال به یک نتیجه اعجاب‌انگیز دست پیدا کند. رئال تا همین جای فصل مسائل خود را داشت اما همه آنها در خانه بود؛ به خاطر ۲ تساوی متوالی برابر والنسیا و لوانته و بعد باخت به بتیس و تساوی یک بر یک مقابل تاتنهام. حالا تیم زیدان رکورد حسرت‌برانگیز خارج از خانه‌اش را هم از دست داده و نمی‌توانند گله‌ای از باخت یکشنبه‌شب گذشته داشته باشند هر چند گل پیروزی خیرونا که توسط «پورتو» زده شد، آفساید بود. ایسکو در نیمه اول رئال را پیش انداخت، درست ۱۸ ثانیه بعد از آنکه خیرونا تیرک دروازه میهمان را به لرزه درآورد. «بونو» دروازه‌بان خیرونا شوت کریستیانو رونالدو را طوری دفع کرد که توپ به هافبک تیم‌ملی اسپانیا برسد و او کار را تمام کرد اما مادرید در دفاع با مسائل زیادی مواجه بود؛ کیکو کاسیا حضور پراسترسی داشت، ناچو که جای رافائل واران مصدوم را گرفت به همراه سرخیو راموس در قلب دفاع نامطمئن بود. مارسلو سایه‌ای از خودش بود و اشرف حکیمی، دفاع راست جوان در طول بازی سردرگم بود. خط میانی مادرید هم ایده‌ای نداشت، ضمن اینکه ایسکو گاهی خیلی خودخواه نشان می‌داد. جلوتر رونالدو و کریم بنزما باز هم در گلزنی ناموفق بودند و زیدان شاید بهتر بود به شیوه ۳-۳-۴ رو می‌آورد، هرچند گرت بیل را همچنان در اختیار ندارد. ۲ گل به فاصله کم از «کریستین استوانی» و پورتو ورق بازی را برگرداند و مادرید نتوانست پاسخی بدهد. فصل قبل چنین مسابقه‌ای را رئال می‌برد، شاید با الهام از بازیکنان نیمکت‌نشین مثل خامز رودریگس و آلوارو موراتا که حالا دیگر در تیم نیستند. مصدومیت هم مشکلات سفیدپوشان را زیادتر کرده اما در حال حاضر بیشتر از بی‌انگیزگی و خارج از فرم بودن بازیکنان رنج می‌برند و زیدان باید مسؤولیتش را بپذیرد. او هفته قبل در مراسم اعطای بهترین‌های سال فیفا در لندن گفت: «اگر به من جایزه بهترین مربی را می‌دهند با خوشحالی می‌پذیرم اما فکر نمی‌کنم بهترین باشم. من خوش‌شانس هستم که در بهترین تیم جهان با بهترین بازیکنان کار می‌کنم». او که ۷ جام با رئال گرفته از جمله ۲ قهرمانی اروپا و یک قهرمانی اسپانیا، بعد از دریافت جایزه گفت: «۱۸ ماه است که اینجا هستم و نمی‌دانم چقدر می‌مانم اما از شرایط کنونی لذت می‌برم». با وجود این موفقیت‌ها، زیدان خیلی خوب می‌داند در باشگاهی مثل رئال اوضاع چقدر سریع عوض می‌شود.

■ **زخمی عمیق**

حال و روز رئال دیدنی نیست؛ تلخ‌ترین هفته ممکن بود. آنچه از رئال دیدیم فقط دیدن ستاره‌هایی بود که بعد از گل تاتنهام زجر می‌کشیدند و نمی‌توانستند کمکی برای فرار از گرداب ویمبلی کنند. تاتنهام لیاقت چنین بردی را آن هم با نمایشی سازمان‌یافته و بدون عجله داشت، چرا که رئال در همان گل اول مرده بود و زدن گل دوم و سوم تنها زخم زیدان را زیاد کرد و حالا برای مداوایش باید همه چیز را واکاوی کند؛ اینکه چرا از اشتباهات بازی با خیرونا تجربه کسب نشد و اینکه چه چیز میل رئال را در زمین از بین برد؟ پوچتینو بخوبی از شکست قبلی‌اش درس گرفت، او توازن را به خط هافبکش برگرداند، تریپیر و دیویس ستون اصلی تیم برای برد بودند، یک خط جلوتر وینکس، اریک دایر و اریکسن هر موقع دل‌شان خواست سرعت بازی را زیاد و کم کردند، چنین تسلطی آن هم در حضور بازیکنانی چون لوکا مودریچ، تونی کروس و کاسیمیرو چیزی فراتر از شگفتی است. نکته دیگر خط هافبک تاتنهام، چاشنی تخریب‌پذیری آنها بود، برای مهار تونی کروس و لوکا آنها باید درگیری بیشتری ایجاد می‌کردند تا سرعت انتقال توپ رئال کم شود؛ ۱۴ خطای تاتنهام در قبال ۶ خطای رئال تایید این حرف است.

افت رئال قابل پیش‌بینی بود اما اینکه این افت گذراست یا مانعی بزرگ برای ماندن زیدان خواهد شد بستگی به واکنش تیم به این شکست در هفته‌های آتی دارد، شاید همین حالا هم برای بازگشت و جبران اختلاف ۸ امتیازی با بارسا و همین‌طور خطر لغزش زیاد از حد رئال در UCL دیر شده باشد. نکته آخر اینکه پرز هیچ وقت صبر واکاوی مشکلات را ندارد.